

איך מאחדים את כל היהודים בעולם?

פרשת נשא

"ביום השני הקריב נתנאל בן צוער
נשיא יששכר"
(במדבר ז' י"ח)

רש"י - שהיו יודעים בתורה

מהו הפטנט העולמי של הדף היומי?

הדף היומי: דף בתלמוד שאותו לומדים כל היהודים בעולם באותו יום.
כל יום נוסף דף חדש עד לסיום הש"ס.

דמות נדירה ומופלאה היה המהר"ם שפירא מלובלין זצ"ל.

גם הוא לא זכה בחייו לבנים ולבנות,
אך – דווקא הוא ידע לנצל מצב זה
בכדי לזכות את העולם כולו בבנים
רבים בזכות הרעיון שהגה- "הדף
היומי",

שהביא רבבות מעם ישראל בעולם
כולו ללימוד גמרא בכל יום, ובכך
זכה לא רק לבנים אלא לבנים ובני
בנים עד סוף כל הדורות, כפי
שמעיד המעשה הבא:
ג' אלול תרפ"ג. המהר"ם שפירא
עומד ונואם בכנס גדול בוניה ומעלה
רעיון פשוט אך גאוני להפליא:

"אם כל בית ישראל בכל אתר ואתר ילמדו באותו יום אותו דף גמרא, כלום יש לנו ביטוי מוחשי יותר לאיחוד העילאי והנצחי שבין הקדוש ברוך הוא, תורה וישראל?!"

כך שואל רבי מאיר שפירא ופורס את יריעת ה"דף היומי" בציוריות נפלאה, בתיאור כה מרתק, קולע, מלבב וחי.

"מה נפלא הדבר! נוסע לו יהודי באוניה ותחת בית שחיו מסכת ברכות, נוסע הוא שבועיים ימים מא"י לאמריקה. כל יום עם דמדומי החמה הריהו פותח את הגמרא ולומד את ה'דף'.

ובבואו לאמריקה הריהו נכנס לבית –

המדרש בניו-יורק ומוצא להפתעתו עוד יהודים עוסקים באותו דף שבו הגה היום ומצטרף ללומדים בחדווה, מתפלפל עימהם והם משיבים לו... נמצא שם שמים מתהדר, מתגדל ומתקדש...

ויהודי מארה"ב שעקר לברזיל שבדרום או ליפאן שבאסיה, הריהו סר בראש וראשונה לבית המדרש ומוצא את כולם עוסקים בדף שהוא עומד בו היום.

וכי יש לנו איחוד לבבות גדול מזה?

זאת, ולא רק זאת:

עד הנה נשארנו מסכתות שלא למד אותן ציבור גדול והיו כ'יתומות', שרק יחידי סגולה עמלו עליהם, ו'הדף' יתקן הכל.

ועוד משהו: הנוער שלנו, העתיד של עמנו, הוא שמחויב להתחיל במצווה זו!"

ההצעה מתקבלת בהתרגשות נדירה, פה אחד, בתשואות ומחיאיות כפיים.

חודשה הברית המשולשת בין "הקדוש ברוך הוא, תורה וישראל" בטרם הופרה: היהדות של כל העולם מקבלת על עצמה ללמוד בכל יום דף אחד ידוע, החל ממסכת ברכות בראש השנה תרפ"ד!

והחזון הנפלא הופך למציאות בדיוק בראש השנה תרפ"ד.

עוד היו רבים שהיססו, אולם כשהרבי מגור סח ברטט למקורביו אחרי תפילת ערבית של ראש השנה:

"אני נכנס ללמוד את הדף היומי!"

עבר מעין זרם חשמל של התרגשות בקרב קהל הרבבות שהסתופף בגור, והכל רצו לחפש מסכת ברכות...

ומה אומרים בשמים על הרעיון?

החלום שאשר את הכל...

רבי מאיר שפירא סיפר, כי אחרי אותו ראש השנה תרפ"ד קיבל מכתב מאחותו היחידה שהתגוררה בכפר נידח ליד בוקובינה, ובו נאמר:

"בליל ראש השנה חלמתי חלום-ראיתי אותך, אחי היקר, בשמים, עם המון צדיקים בעלי צורה ומזהירים כזוהר הרקיע, ואתה, אחי, עמדת בתווך ופניך

זרחו כשמש בגבורתה, וכולם חייכו לעומתך והודו לך ושמחו בך מאוד

מאוד... הודיעני נא, אחי, פשר החלום ושברו..."

המוני בית ישראל די בכל אתר ואתר התחילו ללמוד באותו לילה את ה'דף היומי'!

בכל עיר ועיירה נוסדו חברות ושיעורים ללימוד "הדף" בצוותא. התחילו לציין כתאריך את ה"דף" גם במסמכים ובעיתונות. שני יהודים שנפגשו מצאו נושא שיחה משותף מסוגיות הדף של אותו היום, "מעניינא דיומא".

רבי מאיר שפירא הפיץ רבבות טפסים של לוח ה"דף היומי" ויום יצירת אוסף חודשי של חידושי-תורה על רקע ה"דף היומי".

בירחון "יבנה", שיצא בלבוב, הופיע מוסף מיוחד למטרה זו. גם הירחון "אשכול" הקדיש את טוריו לכך.

רבי ברוך גלברט מלודז' ערך מפתח לאמרות חז"ל לפי סדר מסכתות ה"דף היומי" לתועלת הלומדים, ורבי מאיר שפירא העניק לו הסכמה נלהבת:

"ברוך טעמו וברוכה משנתו...תאורנה עיני לומדי ה"דף היומי" ויהי ה' איתו." הרעיון הופך להיות ילד שעשועיו של רבי מאיר שפירא.

רגיל הוא לספר :

" כשנצנץ במוחי רעיון "הדף" רציתי להציעו רק למען הצעירים. לא חלמתי שזה יתאים לזקני הדור.

לימוד ה"דף היומי", כי לדעתי יש תועלת רבה אם בכל יום נלמד דף גמרא אחד ע"י רבבות יהודים, הכל הסכימו פה אחד, שטוב הדבר בשביל כל יהודי מישראל!"

והוא הוסיף: "אשרי הדור שהגדולים נשמעים לקטנים!"...

"תמצית של השקפת עולם גלומה ברעיון", - היה אומר מדי דברו על ה"דף היומי". התפילה בישראל הייתה תמיד חובת גברא פרטית, בכל זאת בא האר"י

ז"ל ולימד אותנו:

כשאתה מתפלל אמור 'לשם יחוד קוב"ה...בשם כל ישראל', תתאחד עם הכלל. אם עד עכשיו למד כל יחיד דף גמרא אחר, האחד ברכות והשני בכורות, הנה

אם כולם ילמדו דף משותף, הרי לנו הצירוף של כלל ישראל. עם הקדוש ברוך הוא, וישראל כולם אחד.

הקדוש ברוך הוא, תורה וישראל במסכת אחת, בדף אחד וביום אחד- לא כל שכן! ולפי מספר הדפים מספר הימים, יום יום והדף שלו.

אל תפגר ואל תדלג, כי אם איבדת דף- איבדת יום, יום שאבד נגוז, ושוב לא ישוב!"

בראש השנה לאילנות תרצ"א נחוג סיום הש"ס העולמי ברוב פאר בכל קצווי תבל.

בהיכל ישיבת חכמי לובלין פצחה המקהלה בשירה אדירה "הדרן עלך כל הש"ס", והרב נשא משא מרתק ובסופו קרא:

הדרן עלך פרק תינקת וסליקא מסכת נידה.

ריבונו של עולם! כששבים אליך תינוקות של בית רבן ובני תשחורת, תסלק נא מסכת נידה ושיקוצים, גירוש וחרמים מעל בית ישראל!"

את הקדיש דרבנן אמר ליד ארון הקודש הפתוח, כשהוא טובל בים של דמעות, גילה ותוגה, כאילו ניבא שזה לו הסיום הראשון והאחרון...

רבבות הלומדים ב"דף היומי" בארץ ובעולם הם הבנים האמיתיים של רבי מאיר שפירא מלובלין! (אור דניאל)

הרעיון הגאוני שיאחד את כל העם היהודי